

[Kristen Amby.]

bejdsløsheden blandt de unge er væsentlig større om Vinteren end om Sommeren. Og her stod man ikke paa bar Bund, her kunde man foreløbig tilknytte sig de Ungdomsskoler, man har, Højskoler, Efterskoler og andre Ungdomsskoler, give rigelige Tilskud og opmuntre til Oprettelsen af nye baade Statsskoler og private Skoler mellem hinanden.

Jeg mener nemlig ganske vist, at den Ungdom paa Landet, som ikke faar anden Indsigt, skolemæssigt, end den, der gives indtil det 14de Aar, staar slet rustet til at tage Livskampen op. Det er i øvrigt ogsaa en almindelig kendt Ting, at en Del af de Kvinder og Mænd, som med en Folkeskoleuddannelse som Ballast senere har gjort en stor Indsats i Landet, særlig de ude fra Landet, er Kvinder og Mænd, som, fordi deres økonomiske Vilkaar tillod dem det, har faaet et halvt eller et helt Aars eller maaske længere Tids ekstra Undervisning i deres Ungdom.

Jeg mener, at det ogsaa pædagogisk vil være rigtigere vedvarende at afbryde Undervisningen ved det 14de Aar. Min Erfaring taler i hvert Fald for, at da trænger baade store Piger og store Drengene langt snarere til at komme ud i praktisk Virksomhed end til at fortsætte med et 8de Skoleaar, som de i Reglen selv er kede af; saa kunde man, naar de har været ude nogen Tid, faa dem ind igen.

Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede Undervisningsminister, idet jeg altsaa er glad ved, at man ikke er kommet længere med Skolereformen, end man er, at naar man i næste Samling fra Regeringens Side vil forelægge Tinget Forslag til en Skolereform, saa skulde man indarbejde disse Tanker i den. Jeg har heller ikke noget imod — det skal jeg saamænd gerne sige —, at Slutstenen paa det hele bliver en tvungen Ungdomsskole, hvis det viser sig, at den frivillige Ungdomsskole — og den maa man jo begynde med — ikke samler den tilstrækkelige Tilslutning; men man maa bygge paa det naturlige Grundlag, man har, for saa at se, hvor vidt det kan føre.

Jeg vil mene, at det baade folkepædagogisk og ogsaa for Skolen, som den er nu, vilde have en langt større Virkning at skride til en Reform af denne Art end at give nogle flere Fag eller nogle flere Timer i Landsbyskolen, som den er nu. Landsbyskolen, som den er nu, har højest forskellige Rammer, men den arbejder for saa vidt godt nok, forudsat at Læreren ar-

bejder med sit Stof. Det er det andet, vi trænger til, en Uddannelse og en Udvikling af vor Ungdom paa et Alderstrin, hvor den er tilgængelig baade for Tanker og for Samfundssyn og alt det, som vi maa haabe, den kommende Slægt vil være tilgængelig for.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, lyste efter en Betænkning fra et Udvalg, som har været nedsat til at overveje Spørgsmaalet om andre Fordelingsregler for Tilskud til private Efterskoler. Jeg kan sige, at dette Udvalg er færdigt med sit Arbejde og har afgivet sin Betænkning til Ministeriet. Men da det var min Mening, at jeg vilde søge at foretage visse Ændringer i selve Loven, hvor man ikke administrativt kunde faa en tilfredsstillende Løsning, ansaa jeg det for bedre at lade Spørgsmaalet ligge i Aar og søge inden for de Rammer, som Loven sætter, at fordele de Beløb, der er til Raadighed, paa en mere tilfredsstillende Maade, end Tilfældet har været i det Aar, der er gaaet, som var det første Aar efter den Nyordning, Lovgivningsmagten traf. Det var min Hensigt i Løbet af Sommeren at tage andre Spørgsmaal op vedrørende Efterskolen; jeg vilde da anse det for at være uheldigt at rejse Spørgsmaalet om Ændringer i Loven baade i Aar og rimeligvis til næste Aar, og jeg vilde ikke mene, det var muligt inden for saa kort Tid, som var til Raadighed nu, at tage Spørgsmaalet op paa et saa bredt Grundlag, som jeg gerne ønskede.

Hvad Bestemmelsen i § 46 i Folkeskolelovforslaget angaar, forstaar jeg ikke, af hvilken Grund det ærede Medlem rejser Spørgsmaalet her. Jeg har i det første Samraad, jeg havde med Udvalget, sagt, at jeg ansaa denne Bestemmelse for at være tvivlsom, og at jeg agtede at stille Ændringsforslag om, at den skulde udgaa, og jeg har i Udvalget stillet Ændringsforslag herom. Derfor kan jeg ikke se, at det har nogen som helst Interesse nu at drøfte de Ting, det ærede Medlem i saa Henseende drog frem.

Spørgsmaalet om Grundlovmedholdeligheden af den omtalte Bestemmelse i Loven af 17. Maj 1916 skal jeg meget gerne lade undersøge og faa en Udtalelse om. Jeg har allerede gjort Skridt i saa Henseende for at blive klar over, om denne Bestemmelse i Loven af 1916 er grundlovmedholdelig, hvad jeg gaar ud fra at den er.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby